

РЕШЕНИЕ

№ 6002

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **8583** по описа за **2011** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. П. Я. срещу решение на СРС, НК, 111 състав по нахд 12453/2010г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 69523 от 07.09.2010г. на началник АНД, ОПП - СДВР, с която на Я. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от два месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Като касационно основание се сочи нарушение на закона и необоснованост - в хода на административно-наказателното производство били допуснати нарушения, съдът не събрал достатъчно доказателства за извършените нарушения, след издаване на наказателното постановление е влязъл в сила по-благоприятен закон. Поради това се моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление.

Ответникът по жалбата Столична дирекция на вътрешните работи – отдел “Пътна полиция” не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е частично основателна.

С обжалваното решение на СРС, НК, 111 състав по нахд 12453/2010г. е потвърдено наказателно постановление № 69523 от 07.09.2010г. на началник АНД, ОПП - СДВР, с която на Я. е наложена глоба в размер на 200 лв и му е отнето правото да управлява МПС за срок от два месеца – административно наказание по чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление. Не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Оплакването, че не са събрани достатъчно доказателства за извършеното нарушение в хода на съдебното производство, при липса на извършено процесуално нарушение в тази връзка, следва да се квалифицира като довод за необоснованост. Тя от своя страна не е самостоятелно касационно основание по смисъла на чл. 348 НПК. Съдът е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно извършеното нарушение, разпитал е актосъставителя и свидетеля-очевидец и е обсъдил показанията им в съвкупност с останалия доказателствен материал.

След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Процесуалните права на жалбоподателя не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Правилни са изводите на съда, че при издаване на наказателното постановление и АУАН не са допуснати нарушения на ЗАНН. Няма разминаване между описанието на нарушението в АУАН и в НП.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП в редакцията и към извършване на нарушението предвижда, че при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. В този смисъл разпоредбата на чл. 189, ал.7 придава на изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки силата на веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес. Радарът е техническо средство, записващо датата и точния час на нарушението и разпечатката от него е годно доказателствено средство в процеса. Изискването за заснемане или запис на дата, час и регистрационен номер касае само системите, за които е поставено това уточнение.

По делото са налице данни за последваща проверка на средството за измерване, която показва, че към датата на нарушението то е било годно техническо средство от одобрен тип. Към касационната жалба не е приложено посоченото в нея доказателство – списък, издаден от директора на Българския институт по метрология. Липсват доказателства, че радарът има срок на валидност до 2007г. и подобно обстоятелство не е ноторно известно. Касационната инстанция не може да изисква служебно доказателства и да събира други доказателства, освен писмени, и то представени от страните.

Видът и годността на средството за измерване на скоростта не са предмет на регулиране на [ЗДвП](#), а на [Закона за измерванията](#), тъй като техническото средство е "средство за измерване" по легалната дефиниция на [§ 1, т. 27](#) от ДР на ЗИ. Контролът върху тези средства се осъществява по реда на гл. IV от [Закона за измерванията](#). В

обхвата на този контрол е и одобряването на типа на средството за измерване по раздел II от гл. IV на [ЗИ](#). Съгласно чл.26 от закона контролът на средствата за измерване се извършва чрез одобряване на типа, първоначална проверка и последваща проверка. Разпоредбата на чл. 30 от ЗИ предвижда, че срокът на валидност на одобряването на типа на средствата за измерване е 10 години и може да бъде продължаван, а съгласно ал.5 на текста, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип.

Касационната инстанция обаче не споделя изводите на районния съд, че не е налице по-благоприятна разпоредба по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН до влизане в сила на наказателното постановление. Съотношението в тежестта на две санкционни норми се определя конкретно за всеки нарушител. При определяне на по-благоприятния закон се вземат предвид всички елементи на състава и предвидените за последния санкции, взети в тяхната съвкупност и единство. Когато новата санкция изключва прилагането на някое от наказанията, предвидени кумулативно по старата редакция, налице е по-благоприятна санкционна норма, независимо че единственият оставащ вид наказание предвижда с 50% по-висок размер на глобата. Не може да се приеме, че тежестта на наказанието се определя единствено по систематичното място в съответния наказателен закон на вида наказание. Тежестта на наказанието е различна за всеки нарушител и зависи и от вида на нарушението и наказанието. Лишаването от право да се управлява МПС за срок от два месеца за мъж в активна възраст е от естество да наруши много по-съществено интересите му от имущественото наказание.

Действително в старата теория и практика са изложени доводи в подкрепа на становището на районния съд, че не може един закон да бъде прилаган като по-благоприятен само в една негова част. От друга страна обаче, положението на нарушителя не може да бъде влошавано в резултат на обжалването. Настоящата инстанция счита, че не е оправдано, след като е отпаднала само една от кумулативните санкции, нарушителят да бъде освободен и от имущественото наказание. Целта на законодателя, макар и да не е добре законодателно изразена, не е била наказанието за заварените от новата редакция на санкционната норма нарушения да отпадне изцяло.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК и чл.222, ал.1 АПК вр. чл.63 ЗАНН обжалваното решение и наказателното постановление следва да бъдат частично отменени.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС, НК, 111 състав по нахд 12453/2010г., в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление № 69523 от 07.09.2010г. на началник АНД, ОПП – СДВР относно наложено наказание – лишаване от правото да се управлява МПС за срок от два месеца.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 69523 от 07.09.2010г. на началник АНД, ОПП – СДВР относно наложено наказание – лишаване от правото да се управлява МПС за срок от два месеца.

ОСТАВЯ В СИЛА решение на СРС, НК, 111 състав по нахд 12453/201-Г. в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.